

Gydytojas Vladas Šimkūnas
(1917-1979)

Tai buvo nuostabus žmogus. Išgyvenęs bolševikinių lagerių pragarą. Išliko nepalaužtas. Nešė žmonėms vien gerį. 1945 07 06 saugumo areštuotas (įskundė Juozas Markulis-Erelis), patyrė žiaurius tardymus. Komijos lageriai. Kaip medikas dirbo lagerių ligoninėse. Rizikuodamas gyvybe globojo nelaimingąsias Stalino teroro aukas, daug žmonių išgelbėjo nuo mirties. Gydė ir slaugė Telšių vyskupą Pranciškų Ramanauską, žymiuosius Kauno ir Vilniaus universitetų mokslininkus Leoną Karsaviną (šiam po mirties į krūtinės ląstą įsiuvo flakonėlį su rašteliu siekdamas, kad būtų atpažinta) ir Antaną Žvironą, generolą Joną Juodišį. Grįžusio iš lagerių V.Šimkūno bylą peržiūrėjo SSSR karinė prokuratūra ir nustatė, kad buvo nuteistas neteisingai. Jį reabilitavo. Tada V.Šimkūnas įsidarbino Respublikinėje mokslinėje medicinos bibliotekoje. Dirbo bibliografu. Atliko svarbų mūsų kultūrai ir Lietuvos medicinos istorijai darbą - sudarė rodyklę "Lietuviškoji medicininė bibliografija" t.1-3. Laikytinas medicinos bibliografijos Lietuvoje pradininku. Vėliau iki mirties V.Šimkūnas išdirbo Naujosios Vilnios psichoneurologinės ligoninės gydytoju ir skyriaus vedėju.

Šių eilučių autorius turėjo laimės su Vladu Šimkūnu artimai bendrauti bemaž visą aštuntąjį dešimtmetį ir gerai pažino šio žmogaus didybę. Visais atžvilgiais pagarbą kelianti asmenybė. Kiekvienam gera linkintis. Sugebėjo palūžusį taip nuraminti, kad šis bematant atgaudavo pusiausvyrą. Neteko sutikti tokios aukštos humanitarinės kultūros gydytojo. V.Šimkūnas gydė ne vien vaistais, bet ir savo asmenybe.

Tokių žmonių Lietuva neturi pamiršti!

Prof. Zigmas Zinkevičius
Švietimo ir mokslo ministras